

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XLI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

dine implerent: Portendi putabant expeditionē in terram sanctam. Interea Conradus Henrici Imperatoris maior filius, iuuenis modeſtissimus, & qui regno, etiam Imperio dignissimus videretur, patris mores & vitia deſtitutus, abiit à curia indignabundus, fædam patris conuerſationem magis ſecūm quam apud ullum accusans. Contendit in Italiā, & ibi Mathilda optimæ fœmine, & amicorū, honeſtā gubernandi rationē inijt, ſub nomine regis Italiæ: Paruit enim magna Italiæ, & præſertim Lōbardia pars Imperatoribus à memoria I. Ottovis. Du- dum enim illum pater creauerat regē, ſed nunc à mori- bus eius abhorrentem contempſit: coronamq; dedit iu- niori Henrico, qui poſte à patre deſtituit Imperio. Con- radus autem in Italia vixit annis nouem, ea modeſtia, vt rex haberetur & eſſet: nulli tamen grauiſſiminebat. Venientes à patre milites honorificè excepit: nullum ſe coram male de patre loqui finebat, ſemper illum patrem dominum Imperatorem appellans. Per quaē tempora La- diſlaus Pannoniæ, hoc eſt, Vngarorum, rex, vita excesſit: adeò moribus & vita probatus, vt inter Sanctos referri mereretur. Expelitus deinde dux, aliquandiu extra grati- am regis, Noricorum ſive Bauarorū ducatum amiſſum, reconciliatus Imperatori, denuo recepit.

CAPVT X I I I.

I Mininebat per ea tempora glorioſa illa in terram sanctam expeditio, quam Urbanus pontifex in Fran- ciam deſcendens, Claromontano concilio excitauit. Ar- mata ſunt multa Christianorum millia, principes non- nulli, in quibus præcipiuſ duxtor Godfridus dux, mater- no genere Lotharingia: nam pater eius comes erat Bo- lonia. Appellant verò ducem Bulioni, qui nunquā erat ducatus. Sed cum locum illum Godfridus teneret, &

materno, ut diximus, sanguine Lotharingie ducatus tangeret, dux Bulioni appellatus est. Erat enim eius mater soror Godfridi Gibbosii ducis Lotharingiae: quanuus Sigibertus Gallus contendat, illi ducatum Lotharingiu esse datum ab Henrico IIII. Imperatore. Erat enim vir ad arma egregie instructus, & auxilio venit cum copiis Henrico, cum ille repetito aliquot vicibus prælio aduersum Rodulphum Sueuum pugnaret. Sed, quod in ladi bus Godfridi præcipuum est, cum concionante summo pontifice expeditio sancta à multis principibus & insu zo esset populo suscepta, Godfridus cum fratribus Balduino & Eustachio, omni patrimonio diuendito, in eam se contulit expeditionem, militibus, quantos paterat, ex ære perarmatis, & in longinquam & duram expeditionem sumptis viaticis. Quo autem oratione in terram sanctam peruerterit, qua & quando ibi gesserit in ipso itinere, & in Palestina, quomodo Hierosolymam receperit, firmauerit, reliquerit, qui multipliciter in literas missum est, & iam non solum Sebastiano Brant disertiissime in opere, quod Romanorum regi Maximiliano dedicauit, commemoratum est, & nostro longè alienum est instituto, relinquamus ad Imperatoris Henrici IIII. actareuententes. Is cum diu absfuerit, anno tandem septimo ex Italia regressus, Ratisponam se contulit: ibiq; Iudeos, qui iniuiti baptizati erant, permisit ad Iudaismum redire, quando nullo Christianitatis charactere erant insigniti: Corde enim creditur ad institutam. Circa Calendas autem Decembris colloquium habuit cum principibus Moguntie de pace & vnione: & proximo anno eodem in loco cum pullo essent Iudei & rebus exuti, cum quæstio de facultatibus eorum, quæ multæ fuissent, ageretur: archiepiscopu

cum nec sat cebatu bellionia: se suscita tur. Int nam, q licto m li, de e nus pon Illa ver sancta persona in Chri tus inf a hoc est ranssec tunam, & omn pontifici

Q maq; su stissime ducis S nacho si erant, eius bra tonis Ba lens ins

cum cognationem suam inde culpatam tutari vellet, nec satis posset, cum eis profugit in Thuringia: nam dicebatur & ipse gustasse de præda. Vnde Imperatori rebellionem quandam ostendere voluit ex proxima Saxonia: sed pacatis utcunquè rebus, qui cæsi erant Iudæi, suscitari de morte non poterant, prædam viui partiuntur. Interim inualescit indignatio inter regem & reginam, quam ille cœpit exhorrire. Illa autem, pessimo relicto marito, Romam contendit: ibique, conuocato concilio, de criminis pessimo Imperatorem accusauit. Vrbanus pontifex excommunicationem in eum renouauit. Illa vero, dimisso rege, reuersa est in Russiam: ibi^q, in sancta conuersatione honestarum, quas aggregauit, personarum, Domino seruiens, mater effecta multarum in Christo filiarum, feliciter consummauit. Wigbertus infensus Henrici pontifex, ad hunc usque annum, hoc est, centesimum post mille, durauit, sèpè deplorans secum inter amicos, quod infelis loci subiérerit fortunam, vir utique ingenio, vita, & nobilitate, facundia & omni virtute sat satis præditus: sed qui non legitimè ad pontificatum sè passus est impelli.

CAPVT XV.

Quo etiam anno interiit Conradus rex Henrici filius in Italia, Mathildi consanguineæ grauissimæ, feminæ adhærens: cuius consilio & auxilio honestissimè vitam traduxit: uxorem penè inuitus ducens ducis Siciliæ filiam, qua cum continentissimè vixit, monacho similior quam regi. Testati sunt qui defuncto aderant, cum veneni sumpti esset suspicio, crucem se in eius brachio vidisse. Eo tempore Henricus Crassus, Ottone Bauari filius, in Phrisia ceditur cū alijs multis, volens infrenem populum ad iuga perducere. Sed non est

V 4

datum

